

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/355**z dnia 25 lutego 2021 r.****dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 1215)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) od 2013 r. przydział uprawnień do emisji prowadzącym instalację odbywa się poprzez sprzedaż na aukcji. Kwalifikujący się prowadzący instalację będą w dalszym ciągu otrzymywać bezpłatne uprawnienia w okresie rozliczeniowym 2021–2030. Liczba uprawnień otrzymywanych przez każdego prowadzącego instalację jest określana na podstawie ogólnounijnych zharmonizowanych zasad ustanowionych w dyrektywie 2003/87/WE i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/331 ⁽²⁾.
- (2) Państwa członkowskie były zobowiązane przedłożyć Komisji do dnia 30 września 2019 r. krajowe środki wykonawcze zawierające wykaz instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE na ich terytorium oraz informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat okresu odniesienia (2014–2018) zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (3) Aby zapewnić jakość i porównywalność danych, państwa członkowskie przedłożyły swoje krajowe środki wykonawcze przy użyciu udostępnionego przez Komisję zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 elektronicznego formularza, w którym uwzględniono odpowiednie dane dla każdej instalacji. Państwa członkowskie przedłożyły również sprawozdanie dotyczące metodyki przedstawiające proces gromadzenia danych prowadzony przez ich organy.
- (4) Z uwagi na szeroki zakres przedłożonych informacji i danych, pierwszym krokiem Komisji było sprawdzenie kompletności krajowych środków wykonawczych. W przypadku gdy Komisja zauważyła, że przedłożone dane były niekompletne, zwracała się do zainteresowanych państw członkowskich o dodatkowe informacje. W odpowiedzi na te wnioski właściwe organy przedkładały odpowiednie dodatkowe informacje, aby uzupełnić przedłożone krajowe środki wykonawcze.
- (5) Następnie Komisja oceniała krajowe środki wykonawcze na podstawie kryteriów zawartych w dyrektywie 2003/87/WE i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji dla państw członkowskich opublikowane w okresie od stycznia do kwietnia 2020 r. Powyższe kontrole spójności stanowiły drugi etap oceny krajowych środków wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

- (6) Kontrole spójności krajowych środków wykonawczych przeprowadzono oddzielnie dla każdego państwa członkowskiego i każdej instalacji oraz w porównaniu z innymi instalacjami w tym samym sektorze. W ramach tej kompleksowej oceny Komisja przeanalizowała spójność samych danych oraz ich spójność z ogólnounijnymi zasadami dotyczącymi zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień w fazie 4, określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331. Aby zastosować prawidłowy wskaźnik emisyjności, Komisja zbadała, czy instalacje kwalifikują się do bezpłatnego przydziału, a także przeanalizowała podział instalacji na podinstalacje i ich granice. Biorąc pod uwagę, że dane te są wykorzystywane do obliczania zmienionych wartości wskaźników emisyjności, Komisja zwróciła szczególną uwagę na przypisanie emisji do każdej podinstalacji. Ponadto Komisja szczegółowo przeanalizowała dane dotyczące obliczania historycznego poziomu działalności instalacji w okresie odniesienia, ze względu na znaczący wpływ tych danych na przydziały. Komisja zbadała również, czy uwzględnienie instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych było zgodne z przepisami załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE.
- (7) Przeprowadzono dalsze szczegółowe analizy danych dotyczących poszczególnych instalacji, które to dane miały wpływ na obliczanie zmienionych wartości wskaźników emisyjności, oraz danych w podziale na państwa członkowskie. Oceny szczegółowe opierały się na analizie oceny ryzyka, w której uwzględniono szereg kryteriów, w tym intensywność emisji dla każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów.
- (8) Na podstawie wyników tych kontroli Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę instalacji, w przypadku których stwierdzono potencjalne nieprawidłowości w stosowaniu zasad zharmonizowanego przydziału uprawnień. W odniesieniu do tych instalacji zwrócono się o dodatkowe wyjaśnienia do właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.
- (9) W świetle wyników oceny zgodności Komisja uznała, że krajowe środki wykonawcze zgłoszone przez Belgię, Bułgarię, Czechy, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Maltę, Węgry, Niemcy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Szwecję są zgodne z dyrektywą 2003/87/WE i rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/331, z wyjątkiem przypadków wymienionych poniżej. Instalacje włączone do krajowych środków wykonawczych przez powyższe państwa członkowskie uznano za kwalifikujące się do przydziału bezpłatnych uprawnień i nie stwierdzono niespójności w odniesieniu do ogólnounijnych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, z wyjątkiem przypadków opisanych poniżej.
- (10) W świetle wyników oceny niektóre aspekty krajowych środków wykonawczych przedłożonych przez Finlandię i Szwecję są jednak niezgodne z kryteriami zawartymi w dyrektywie 2003/87/WE i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331.
- (11) Finlandia i Szwecja zaproponowały włączenie 51 instalacji wykorzystujących wyłącznie biomasę. Niektóre z tych instalacji w latach 2004–2007 były objęte jednostronnym włączeniem, zatwierdzonym przez Komisję zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE. Niemniej jednak instalacje wykorzystujące wyłącznie biomasę zostały następnie wyłączone z EU ETS zgodnie z nowym przepisem w pkt 1 załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE. Przepis ten został wprowadzony do dyrektywy w sprawie ETS dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE⁽³⁾ i od momentu wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2013 r. określa on nowy zakres ETS, w tym w odniesieniu do wcześniejszych włączeń. W związku z tym włączenie instalacji, które wykorzystują wyłącznie biomasę, należy odrzucić dla wszystkich lat okresu odniesienia, m.in. w przypadku, gdy zostały one uwzględnione w wykazie określonym w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE.
- (12) Szwecja zaproponowała włączenie jednej instalacji, której emisje pochodzą z pieca do wypalania wapna, w którym kalcynowany jest szlam wapienny – pozostałość z odzysku chemikaliów warzelnych w celulozowniach siarczanowych. Proces odzysku wapna ze szlamu wapiennego wchodzi w zakres definicji granic systemowych w odniesieniu do krótko-/długowłóknistej masy celulozowej siarczanowej. W związku z tym przedmiotowa instalacja, której dotyczy postępowanie, stosuje produkt pośredni objęty wskaźnikiem emisyjności dla produktu. Jako że emisji nie należy liczyć podwójnie, jak przypomniano w art. 16 ust. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, dane dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do tej instalacji należy odrzucić.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

- (13) Szwecja zaproponowała, aby trzy instalacje stosowały inne podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności niż podinstalacje, które stosowały w ramach etapu 3 krajowych środków wykonawczych do produkcji granulatu rudy żelaza. Szwecja zaproponowała, aby do produkcji granulatu rudy żelaza zastosowano podinstalację objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na rudzie spiekanej, podczas gdy w fazie 3 zastosowano wskaźniki emisyjności oparte na ciepłe. Wskaźnik emisyjności dla rudy spiekanej zdefiniowano jednak w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, a definicja produktów, a także definicja procesów i emisji objętych tym wskaźnikiem emisyjności dla produktów, są dostosowane do produkcji rudy spiekanej i nie obejmują granulatu rudy żelaza. Ponadto w art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE wprowadzono wymóg aktualizacji wartości wskaźników emisyjności na etapie 4 i nie przewidziano żadnej korekty interpretacji definicji wskaźników emisyjności. Należy zatem odrzucić dane dotyczące produkcji granulatu rudy żelaza, które przedłożono w oparciu o podinstalację produkującą rudę spiekaną,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Odrzuca się wpis dotyczący instalacji wymienionych w załączniku I do niniejszej decyzji do wykazów instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE przedłożonych Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 wspomnianej dyrektywy oraz dane dotyczące wymienionych instalacji.
2. Odrzuca się dane dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji wymienionej w załączniku II do niniejszej decyzji, uwzględnionej w wykazach instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE przedłożonych Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 tej dyrektywy.
3. Odrzuca się dane odpowiadające podinstalacjom objętym wskaźnikiem emisyjności dla produktów w ramach instalacji wymienionych w załączniku III do niniejszej decyzji, uwzględnionych w wykazach instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE i przedłożonych Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE.
4. Nie wnosi się sprzeciwu wobec ewentualnej zmiany przez państwo członkowskie danych dotyczących podziału na podinstalacje przedłożonych w odniesieniu do instalacji na jego terytorium ujętych w wykazach, o których mowa w ust. 3, i wymienionych w załączniku III do niniejszej decyzji przed określeniem wstępnych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień na każdy rok w latach 2021–2025 zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
5. O wszelkich zmianach, o których mowa w ust. 4, należy jak najszybciej informować Komisję, przy czym państwo członkowskie nie może przystąpić do określania wstępnych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień dla każdego roku od 2021 do 2025 r. zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 do czasu dokonania możliwych do przyjęcia zmian.

Artykuł 2

Z wyjątkiem przypadków określonych w art. 1, nie wnosi się sprzeciwu wobec wykazów instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE, przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, ani wobec danych dotyczących tych instalacji.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Frans TIMMERMANS
Wiceprzewodniczący wykonawczy

ZAŁĄCZNIK I

Instalacje wykorzystujące wyłącznie biomasę

Identyfikator instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych

---

FI000000000000645	FI000000000207696		
SE000000000000031	SE000000000000064	SE000000000000073	SE000000000000074
SE000000000000086	SE000000000000088	SE000000000000099	SE000000000000102
SE000000000000169	SE000000000000186	SE000000000000199	SE000000000000205
SE000000000000211	SE000000000000249	SE000000000000261	SE000000000000319
SE000000000000320	SE000000000000324	SE000000000000382	SE000000000000468
SE000000000000523	SE000000000000543	SE000000000000547	SE000000000000565
SE000000000000583	SE000000000000629	SE000000000000659	SE000000000000681
SE000000000000686	SE000000000000687	SE000000000000705	SE000000000000785
SE000000000000789	SE000000000000798	SE000000000000830	SE000000000000838
SE000000000000845	SE000000000000847	SE000000000202297	SE000000000205800
SE000000000205887	SE000000000206192	SE000000000208282	SE000000000209062
SE000000000209930	SE000000000211058	SE000000000000153	SE000000000000231
SE000000000000779			

---

*ZAŁĄCZNIK II***Instalacja wykorzystująca produkt pośredni do produkcji wapna****Identyfikator instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych**

SE000000000000419

ZAŁĄCZNIK III

Instalacje stosujące wskaźnik emisyjności dla rudy spiekanej zamiast wskaźników emisyjności dla ciepła lub paliwa**Identyfikator instalacji w wykazach krajowych środków wykonawczych**

SE000000000000497

SE000000000000498

SE000000000000499